

ἐπὶ τῆς ὑγείας τῆς πόλεως Ἐπιτροπῆς διατί δὲν αἰτιᾶται τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρίαν καὶ διὰ τὴν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου μαστιζούσαν τὴν πρωτεύουσαν καὶ πολλὰς ἄλλας πόλεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου *eulogiar*; Ἄν μᾶς ἀξιώσῃ ἀποκρίσεως, τῷ ὑποσχόμεθα νὰ τῷ κάμωμεν διὰ σοῦ *μποταμῶν* τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, πρὸς τὰ ὅποια δὲν πιστεύομεν νὰ αἰσθάνηται, οἷαν πρὸς τὰ κεραμίδια καὶ τὰ λιθάρια, ἀντιπάθειαν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὴν ψυχαγωγίαν ἦν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως ἠθάνθημεν δὲν ἔχομεν ἄλλο τι νὰ τῷ χαρίσωμεν ἢ τὸ τοῦ ἱστορικοῦ λόγιον κοῦτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἢ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐπὶ τὰ ἐποῖμα μᾶλλον τρέπονται. »

Ἀθήνησι τῇ 12 Ἰανουαρίου 1882.

Δ. Φ.

Σ. Σ. Ἐπληροφορήθημεν καὶ ἡμεῖς ἀλλαχόθεν ὅτι δι' ὅσα ὁ ἀξιότιμος εἰσηγητὴς τῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν Ἀθηναίων ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ὑγείαν συστάσεως ἐπιτροπῆς κ. Βάφας ἐμέμψατο τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας κυρίως ἐνοχος εἶναι ἢ Κυβέρνητις καὶ ἐκεῖνη ἢ δολιωτάτη ἐπὶ τοῦ ἀεριοφωτος ἑταιρία ἣς οἱ σωλῆνες διερχόμενοι διὰ τοῦ τόπου τῶν ἀνασκαφῶν ἐμποδίζουσι τὴν ἀθάρασιν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν λάκκων, ὅπου ἀσχημονοῦσιν οἱ νεώτεροι Ἀθηναῖοι. Δέον ὅμως νὰ ὁμολογήσῃ καὶ ὁ φίλος μας κ. Δ. Φ. ὅτι ἡ Ἐταιρία περιορίζουσα ἢ μᾶλλον πνίγουσα τὴν φωνὴν τῆς μόνον ἐντὸς τῶν πρακτικῶν αὐτῆς, μὴ διαμαρτυρουμένης ἐντόνως καὶ πολλάκις διὰ τοῦ τύπου, ἐπὶ τέλους μὴ προκαλοῦσα ἀγωγὴν κατὰ τῆς ἐν λόγῳ Ἐταιρίας, ἂν μὴδὲν ἄλλο, ἀλλὰ δὲν ἐκτελεῖ τὸ καθήκον αὐτῆς μετὰ ζωῆς.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἰδοὺ καὶ μία εὐφύια τῆς γαλλικῆς Βουλῆς.

Καθυποβληθείσης τῆς προτάσεως τοῦ δημοκρατικοῦ βουλευτοῦ Φλοκέ, ὅπως ἀποδιωχθῶσιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους πάντες οἱ μνηστῆρες μοναρχικῆς ἢ αυτοκρατορικῆς παλινορθώσεως, ὁ ὁπαδὸς τοῦ Σαμβῶρ ἀντιπρόσωπος Λαρουσεφουκῶλ ὁμιλῶν περὶ αὐτοῦ τὸν ἀπεκάλεσε βασιλέα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τὸν ἀνακαλεῖ εἰς τὴν τάξιν.

Ὁ Λαρουσεφουκῶλ ἀπαντᾷ πῶς ἄλλως νὰ ὀνομάσῃ τὸν ἀπόγονον τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας.

Καὶ ὁ Πρόεδρος ἐν μέσῳ γενικῆς ἰλαρότητος καὶ γελῶτων ἀπαντᾷ :

— Ἰδοὺ ὅτι μόνος σας ἤυρατε ἐν συνώνυμον, (ἐννοῶν αὐτὸ τὸ ἀπόγονος κτλ.) διὰ νὰ τὸν ὀνομάζητε.

Καὶ μία κουταμάρα τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος.

Πρὸ ἡμερῶν ἀνεκοίνου εἰς φίλον του τὰ περὶ τοῦ περιφήμου *μαυριέστου* του.

Ὁ φίλος τῷ παρετήρησεν :

— Ὅταν ἀποφασίσῃ τις νὰ ἐκσφενδονίσῃ τοιοῦτον *μαυριέστον*, τότε πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ ἀνέβῃ τ' ἄλογο του καὶ νὰ μὴν ἀφήσῃ τὴν σέλλα, πρὶν ἢ θριαμβεύσῃ ὁ ἀγὼν του.

Καὶ ὁ Ἀγαθόπουλος πρίγκηψ :

— Ἐγὼ οὔτε σέλλα ἔχω, οὔτε ἄλογο· ἀλλ' αὐτὸ δὲ μ' ἐμποδίζει νὰ ἐκδώσω τὸ *μαυριέστο* μου.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΥΡΓΩ

Πύργος, 2 Ἰανουαρίου 1882.

Ἡ περὶ ἧς προέγραφον ὑμῖν πλημμύρα τοῦ Ἀλφειοῦ οὐδεμίαν καταστροφὴν, ὡς ὑπετίθετο, ἐπήνεγεν· καιρὸς δ' εὐδῆος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἐπικρατήσας ἀπεσόβησε πάντα περὶ τούτου φόβον.

Τὰς ἐορτὰς διήλθομεν ἐν εὐθυμίᾳ χαρακτηριστικῇ· διότι ἡ τύχη τοῦ δικαζομένου πατριώτου Βελέντζα, ἡ μεγάλως ἐνδιαφέρουσα ἡμᾶς τοῖς κατασκευοφανηθέντας Ἡλεις, ἐγκαίρως γνωσθεῖσα, ἐνέπλησε πάντας χαρᾶς. Ἄλλως τε τὸ δράμα τοῦτο, ὅπερ τόσον χρόνον τὸ ἔθνος σύμπαν ἐνδιαφερόντως ἀπησχόλει, ἔληξεν, ὡς εἰκὸς, πρὸς εὐφροσύνην αὐτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διδασθέντος, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, ἐξουσιοδοτηθέντος ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης τοῦ τόπου, νὰ διασπαθίσῃ νηποινεῖ τὸν δημοσίαν πλοῦτον, πρὸς τὸν ὁποῖον δὰ δὲν ἔχομεν, ὡς γνωστὸν, καὶ τόσην εὐλάβειαν. Ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, σεις οἱ τοσοῦτον πυρετωδῶς τὸν ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης ὁμολογηθέντα πρωτοφανῆ τοῦτον πατριωτισμὸν πολεμήσαντες, ὀφείλετε ἤδη πρωτίστως νὰ μᾶς φωτίσητε· διότι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἤρξατο κάπως πεποιοῦτως νὰ ὑποπτεύηται, ὅτι μεταξὺ τῶν πρωταγωνιστούντων ἐν τῇ πολιτείᾳ προσώπων, ὑφίσταται συνεταιρισμὸς τις παράδοχος περὶ τὴν νόσφισιν τῶν δημοσίων, τὸν ὁποῖον τότε μόνον οἱ γεννάδαι οὗτοι εὐλαβοῦνται, ὅπταν ἱκανοποιῇ τὰς ἰδίας αὐτῶν προσωπικὰς ἀξιώσεις. Ἡ διαμάχη ἐπομένως μεταξὺ αὐτῶν γεννᾶται κατὰ τοῦτο : « Δὲν σ' ἀφίνω νὰ τρώγῃς μοναχὸς σου τὸν δημοσίον, θέλω νὰ τρώγῃς κ' ἐγὼ ».

Ἐως ἐδῶ ἐπὶ τούτοις, διότι ἡ πανύχιος κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας περὶ τὸ χαρτοπαίζειν ἐργασία μου μὲ κωλύει νὰ προβῶ περαιτέρω. Καὶ τὴν χαρτοπαίξιαν, τὴν εὐφρηνότερον ἄλλως εἰς τὰ χρηματιστήρια τελουμένην, ὀφείλομεν εἰς τὴν *μαυρομάτα* (σταφίδα). Αὕτη μᾶς ἐνθαρρύνει. Ἡ λέσχη μας, τὸ σφαγεῖον, ὡς παρὰ τινῶν ἀρχαϊκῶν καλεῖται, εἶναι ὁ ἐξέχων τόπος τῆς ἐνασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου· παραλείπω δὲ νὰ σὰς εἶπω, ὅτι καὶ πλεῖστα ἄλλα ὅμοια τραπέζικα καθιδρύματα ἐστήθησαν ἀπανταχοῦ τῆς πόλεως, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐπωφελῶς ἐργαζόμενα, καὶ τῶν ὁποίων θύματα εἰσὶ καὶ πλεῖστοι χωρικοὶ, νύκτωρ πρὸς τοῦτο μακρόθεν εἰς τὴν πόλιν προσερχόμενοι, καὶ ἐργάται οὐκ ὀλίγοι. Τὸ εὐχάριστον εἶναι, ὅτι ἡ πρὸς τὸ κακὸν αὐτῆς τάσεως ἡμῶν ἐνισχύεται ὑπὸ τῆς ἀδιαφορίας τῆς ἐξουσίας, καὶ τοῦτο χάριν τῆς προόδου τοῦ τόπου. Καὶ ὅμως ἡ θερμὴ αὕτη καταπαύει μετ' οὐ πολὺ αὐτομάτως· ἐνεκα τῆς καλλιεργείας τῆς σταφιδαιπέλου, εἰς ἣν ὁμολογητέον πάντες ἀνεξαιρέτως ἐπιδίδονται μετὰ ζήσεως καὶ ἐπιμελείας ἀξιεπαίνου. Περὶ τῆς καλλιεργείας τοῦ κλίματος τούτου καὶ τῶν περιπετειῶν αὐτοῦ προσεχῶς.

Τὴν πόλιν μας ἐπεσκέφθησαν οἱ Βενί-Ζούγ-Ζούγ.

Ἄλφειός.